

LEGE nr. 678 din 21 noiembrie 2001

privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 783 din 11 decembrie 2001

Data intrării în vigoare 11-12-2001

Formă consolidată valabilă la data 16-10-2005

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 16-10-2005 până la data de 08-12-2010

Notă CTCE

*) Textul initial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 783 din 11 decembrie 2001. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. până la data de 16 octombrie 2005, cu modificările și completările aduse de: [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002](#); [LEGEA nr. 39 din 21 ianuarie 2003](#); [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005](#); [LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005](#).

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și protecția și asistența acordată victimelor unui astfel de trafic, care constituie o violare a drepturilor persoanei și o atingere a demnității și integrității acesteia.

Articolul 2

În prezenta lege, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. prin trafic de persoane se înțelege faptele prevăzute la art. 12 și 13;
2. prin exploatarea unei persoane se înțelege:
 - a) executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii în mod forțat ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate;

Lit. a) a pct. 2 al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al [art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

- b) ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;
- c) obligarea la practicarea prostituției, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală;
- d) prelevarea de organe;
- e) efectuarea unor alte asemenea activități prin care se încalcă drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Capitolul II Prevenirea traficului de persoane

Articolul 3

Pentru o luptă eficientă împotriva traficului de persoane autoritățile și instituțiile publice prevăzute în prezentul capitol, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, o activitate susținută de prevenire a traficului de persoane, în special de femei și copii.

Articolul 4

Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în combaterea traficului de persoane iau măsurile necesare pentru elaborarea și aplicarea în domeniile lor de activitate a Planului național de acțiune în combaterea traficului de persoane.

Articolul 5

- (1) Ministerul Afacerilor Externe întocmește o listă cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care va fi comunicată, la cerere, instituțiilor interesate.
- (2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul de Interne vor adopta măsurile necesare, în baza [Legii nr. 123/2001](#) *) privind regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care exista indicii temeinice ca ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

Notă CTCE

*) [Legea nr. 123/2001](#) a fost abrogată de [ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 194 din 12 decembrie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 27 decembrie 2002.

Articolul 6

(1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplica măsuri speciale de integrare pe piața muncii a persoanelor cu risc ridicat de a fi traficate, în special pentru femeile din zonele defavorizate și pentru persoanele marginalizate social.

(2) Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a agenților economici, pentru angajarea acestora cu prioritate.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale împreună cu Ministerul Finanțelor Publice studiază oportunitatea elaborării unor măsuri de stimulare a agenților economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât și victime ale traficului, care au absolvit cursuri de formare profesională, făcând propuneri în acest sens.

Articolul 7

Ministerul Administrației Publice realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.

Articolul 8

Ministerul Educației și Cercetării realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în special pentru grupurile cu risc crescut de a fi victime, în vederea prevenirii traficului de persoane.

Articolul 9

(1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, cu sprijinul altor ministere, realizează și menține în actualitate baza de date privind fenomenul traficului de ființe umane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât persoanele care traficează, cât și victimele traficului, precum și persoanele juridice implicate în activitatea de trafic de persoane.

(2) Publicarea informațiilor statistice și a rapoartelor de evaluare se face semestrial de către Inspectoratul General de Poliție, cu avizul ministrului de interne.

Articolul 10

Ministerul Justiției și Ministerul Public, pe baza datelor proprii, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determina și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.

Articolul 11

Pentru prevenirea traficului de persoane organizațiile neguvernamentale cooperează cu ministerele interesate și organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.

Capitolul III

Infrapecțiuni

Secțiunea 1

Infrapecțiuni privind traficul de persoane

Articolul 12

(1) Constituie infrapecțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violența sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Traficul de persoane săvârșit în una dintre următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;

c) de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu

constituie infrapecțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Alin. (2) al art. 12 a fost modificat de pct. 1 al [art. unic din LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 917 din 13 octombrie 2005, care modifică pct. 2 al [art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Articolul 13

(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul exploatarea acestuia, constituie infracțiunea de trafic de minori și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită prin amenințare, violență sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin oferirea, darea, acceptarea ori primirea de bani sau de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra minorului, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2), pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), și închisoare de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (2).

(4) Dacă faptele prevăzute în prezentul articol au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 ani la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 13 a fost modificat de pct. 3 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

Articolul 14

Abrogat

Articolul 15

(1) Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 12-14 se pedepsește.

(2) Organizarea săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezentul capitol constituie infracțiune și se pedepsește ca și infracțiunea organizată.

Articolul 16

Consimțământul persoanei, victima a traficului, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului.

Secțiunea a 2-a

Infracțiuni în legătură cu traficul de persoane

Articolul 17

(1) Fapta de a determina sau de a permite, cu știința, fie direct, fie prin intermediar, intrarea sau rămânerea pe teritoriul țării a unei persoane care nu este cetățean român, supusă traficului de persoane în sensul prezentei legi:

a) folosind față de aceasta mijloace frauduloase, violența sau amenințări ori alta formă de constrângere; sau

b) abuzând de starea specială în care se găsește acea persoană, datorită situației sale ilegale ori precare de intrare sau ședere în țară, ori datorită sarcinii, unei boli sau infirmități ori unei deficiențe, fizice sau mintale, constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea de trafic de persoane.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) se săvârșește de o persoană care face parte dintr-un grup organizat sau se săvârșește în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Articolul 18

(1) Fapta de a expune, a vinde sau de a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori de a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii de obiecte, filme, fotografii, diapozitive, embleme sau alte suporturi vizuale, care reprezintă poziții ori acte sexuale cu caracter pornografic, ce prezintă sau implica minori care nu au împlinit vârsta de 18 ani, constituie infracțiunea de pornografie infantilă și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsa se sancționează și importul ori predarea de obiecte dintre cele prevăzute la alin. (1) unui agent de transport sau de distribuție, în vederea comercializării ori distribuirii lor.

Alin. (3) al art. 18 a fost abrogat de art. 34 din LEGEA nr. 39 din 21 ianuarie 2003 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 50 din 29 ianuarie 2003.

Art. 18 a fost modificat de art. 2 din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.

Secțiunea a 3-a

Dispoziții speciale

Articolul 19

(1) Banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite în urma săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezenta lege ori cele care au servit la săvârșirea acestor infracțiuni, precum și celelalte bunuri prevăzute de art. 118 din Codul penal sunt supuse confiscării speciale, în condițiile stabilite de acel articol.

(2) Sunt considerate bunuri care au servit la săvârșirea infracțiunii și mijloacele de transport care au folosit la realizarea transportului persoanelor traficate, precum și imobilele în care aceste persoane au fost cazate, dacă aparțin faptuitorilor.

Articolul 20

(1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatării sale, infracțiunea de prostituție sau cea de cerșetorie, nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.

Alin. (1) al art. 20 a fost modificat de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 917 din 13 octombrie 2005, care modifică pct. 4 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni prevăzute de prezenta lege beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 20 a fost modificat de pct. 4 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

Capitolul IV Dispoziții speciale privind procedura judiciară

Articolul 21

Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege se efectuează în mod obligatoriu de către procuror și se judecă în prima instanță de către tribunal.

Articolul 22

În vederea strangerii datelor necesare începerii urmăririi penale pot fi folosiți investigatori sub acoperire, în condițiile legii.

Articolul 23

(1) Când exista date sau indicii temeinice ca o persoană care pregătește comiterea unei infracțiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege sau care a comis o asemenea infracțiune folosește sisteme de telecomunicații ori informatice, organul de urmărire penală poate, cu autorizarea procurorului, să aibă acces, pentru o perioadă determinată, la aceste sisteme și să le supravegheze.

(2) Dispozițiile art. 91[^]1 -91[^]5 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Articolul 24

(1) Ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de persoane prevăzută la art. 13 și de pornografie infantilă prevăzută la art. 18 nu sunt publice.

(2) La desfășurarea judecății în condițiile alin. (1) pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanța.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezenta unuia dintre părinți sau a tutorelui ori a persoanei căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare.

Articolul 25

La judecarea infracțiunilor prevăzute la art. 12 și 17, la cererea părții vătămate, instanța poate declara ședința secretă.

Capitolul V Protecția și asistența victimelor traficului de persoane

Articolul 26

(1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență specială, fizică, juridică și socială.

(2) Viața privată și identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite prin prevederile prezentei legi.

(3) Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.

(4) Minorilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(5) Femeilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifică.

Articolul 27

Ministerul de Interne asigură, la cerere, pe teritoriul României, protecția fizică a victimelor traficului de persoane pe perioada procesului.

Articolul 28

Cetățenilor români aflați pe teritoriul altor țări, victime ale traficului de persoane, li se acordă, la cerere, asistența de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în acele țări.

Articolul 29

Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, eliberează, în caz de necesitate, în vederea repatrierii, documente de identitate cetățenilor români care au fost victime ale traficului de persoane, într-un timp rezonabil, fără întârzieri nejustificate.

Articolul 30

(1) Ministerul Afacerilor Externe asigură difuzarea către cei interesați, prin intermediul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare ale României în străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor, victime ale traficului de persoane, potrivit legislației române și a statului de reședință.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate asigură informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările române în materie.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate vor publica prin mijloace electronice proprii informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, precum și adresele centrelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane sau asimilate acestora.

(4) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale României în străinătate vor desemna un diplomat din cadrul acestora ca responsabil cu aplicarea metodologiei de repatriere a cetățenilor români, victime ale traficului de persoane, în sensul prezentei legi.

(5) Metodologia de repatriere a cetățenilor români, victime ale traficului de persoane, se elaborează de către Ministerul Afacerilor Externe împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, în termen de 60 de zile de la adoptarea prezentei legi.

Articolul 31

Ministerul de Interne asigură, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei României, personal special instruit pentru identificarea și preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituțiile specializate.

Articolul 32

(1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare centre, aflate în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Timiș.

(2) Durata cazării este stabilită prin decizie a delegației permanente județene și nu poate depăși 10 zile.

(3) Durata cazării poate fi prelungită, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult până la 3 luni sau, după caz, pe perioada procesului penal.

(4) Centrele sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igiena personală, hrana, asistența psihologică și medicală.

Articolul 33

Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenții sociali din aparatul consiliului local în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea centrele informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege persoanelor marginalizate social.

Articolul 34

(1) Regulamentul de organizare și funcționare, precum și structura organizatorică ale centrelor se aproba de ministrul administrației publice, cu avizul ministrului de interne.

(2) Personalul încadrat în centre este salarizat potrivit legislației referitoare la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

(3) Cheltuielile curente și de capital ale centrelor se acoperă din bugetele consiliilor județene, prevăzute la art. 32 alin. (1).

Articolul 35

(1) Agențiile județene de ocupare a forței de muncă din județele în care se înființează și funcționează centrele organizează, dacă este posibil, programe speciale de scurtă durată pentru inițierea sau formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agențiile menționate la alin. (1) asigura, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

Articolul 36

Victimelor traficului de persoane, cetățeni români, li se pot acorda locuințe sociale, cu prioritate, de către consiliile locale din localitatea de domiciliu.

Articolul 37

România le facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigura transportul în deplina securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Articolul 38

(1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002

privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de șeful Autorității pentru străini, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4) Victimele traficului de persoane sunt informate în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) pot beneficia de consiliere psihică și psihologică, într-o limbă pe care o înțeleg, precum și de asistență medicală și socială.

Alin. (5) al art. 38 a fost modificat de pct. 3 al art. unic din LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 917 din 13 octombrie 2005, care modifică pct. 5 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

(6) Asistența medicală, medicamentele și hrana persoanelor prevăzute la alin. (1) se asigură potrivit normelor legale aplicabile străinilor luați în custodie publică.

Art. 38 a fost modificat de pct. 5 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

Articolul 39

În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă nici un document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, li se facilitează de către Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau de către organele competente ale Ministerului Administrației Publice eliberarea unui nou pasaport sau titlu de călătorie, după caz.

Articolul 39¹

(1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de ființe umane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Autoritatea pentru străini, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.

(2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194 /2002 , republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39¹ a fost introdus de pct. 6 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

Articolul 40

În cazul aducerii în România de către o companie de transport de victime ale traficului, cunoscând caracterul ilicit al acestuia, compania de transport respectiva este obligată să asigure cazarea și întreținerea acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne și sa suporte transportul lor până la frontiera română, conform legii.

Articolul 41

De asemenea, minorilor care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la minori din [Legea nr. 123/2001](#)*).

Notă CTCE

*) [Legea nr. 123/2001](#) a fost abrogată de [ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 194 din 12 decembrie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 955 din 27 decembrie 2002.

Articolul 42

Asociațiile și fundațiile care fac dovada că desfășoară programe de servicii de asistență socială pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică și juridică, asistență medicală, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

Articolul 43

Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul să primească informații cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

Articolul 44

Persoanele prevăzute la art. 43 au dreptul să primească asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

Capitolul VI Cooperarea internațională

Articolul 45

Prin prezenta lege se instituie ofițeri de legătură în cadrul Ministerului de Interne, precum și magistrați de legătură la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, care să asigure consultarea reciprocă cu ofițeri de legătură sau, după caz, cu magistrați de legătură care funcționează în alte state, în scopul coordonării acțiunilor acestora în cursul urmăririi penale.

Articolul 46

În vederea schimbului de date și de informații cu privire la investigarea și urmărirea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se va stabili un punct de contact în cadrul Ministerului de Interne și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție cu instituții similare din alte state.

Articolul 47

(1) Societățile de transport internațional sunt obligate să verifice la emiterea documentului de călătorie dacă pasagerii sunt în posesia documentelor de identitate cerute pentru intrarea în țara de tranzit sau de primire.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și conducătorului mijlocului de transport internațional rutier la urcarea pasagerilor, precum și personalului abilitat să controleze documentele de călătorie.

Capitolul VII Dispoziții finale

Articolul 48

Pentru identificarea victimelor traficului de persoane lucrătorii Ministerului de Interne pot organiza controale în instituții publice ori particulare, precum și în incinta agenților economici, indiferent de proprietar sau de deținător, în condițiile legii.

Articolul 49

În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VACAROIU